

Warszawa, dnia 30 czerwca 2020 r.

gR. 34. 2020. KR

Pan

Tomasz Grodzki

Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 4/6/8

00-902 Warszawa

Szanowny Panie Marszałku

działając na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców¹ oraz w związku z procedowaniem nad prezydenckim projektem *Ustawy o polskim bonie turystycznym* (druk senacki numer 151, dalej: ustawa), proszę przyjąć poniższe uwagi.

Nadrzędnym celem procedowanej ustawy powinno być wsparcie dla przedsiębiorców branży turystycznej. Dlatego Biuro Rzecznika MŚP jeszcze na etapie prac nad ustawą postulował rozszerzenie funkcjonowania bonu na wszystkich obywateli płacących podatki. Zdecydowano ostatecznie, że bon będzie przyznawany rodzicom i opiekunom w kwocie 500 zł na każde dziecko. Nie jest to jednak rozwiązanie optymalne. Ograniczona zostaje bowiem grupa beneficjentów programu. W proponowanej wersji ze świadczenia skorzysta jedynie 6,5 mln obywateli, podczas gdy coroczne zeznania podatkowe składa ponad 20 mln ludzi płacących podatki. Nie skorzystają niego bezdzietni, rodzice pełnoletnich dzieci czy też emeryci. Bardzo możliwe, że wiele osób z tych grup ze względu na trudniejszą sytuację finansową, związaną z kryzysem pandemicznym nie zdecyduje się na urlop w najbliższych miesiącach, tym samym powodując spadek obrotów polskich przedsiębiorców turystycznych. Dlatego warto rozważyć zmianę koncepcji dystrybuowania bonu, nawet kosztem obniżenia pojedynczego świadczenia.

¹Dz. U. z 2018 r. poz. 648.

Zastrzeżenie budzi także kilka szczegółowych przepisów ustawy, przede wszystkim ze względu na wątpliwości interpretacyjne. Artykuł 5 ust. 2 przedmiotowej ustawy określa, że za pomocą bonu można dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na rzecz dziecka. Nie jest jasne czy środki z bonu można wykorzystać np. na wynajęcie pokoju hotelowego, z którego skorzystają zarówno dzieci, jak i rodzice bądź opiekunowie. Jest to o tyle istotne, że wielu przedsiębiorców oferuje zniżki bądź zwalnia z opłat dzieci, szczególnie najmłodsze. Może się okazać, że wielu beneficjentów nie będzie w stanie wykorzystać środków z bonu. Wzorem programu 500+ nie powinno się określać w ustawie, na rzecz kogo dokonywana jest płatność z bonu a jedynie wskazywać usługi o charakterze turystycznym, które przyjmą mogą środki z bonu.

Pojawiają się także wątpliwości dotyczące sposobu wydatkowania bonu na usługi hotelowe. Przedsiębiorcy hotelowi bardzo często dokonują sprzedaży na pakiet usług np. nocleg plus korzystanie z salonu SPA czy też wypożyczenie sprzętu do rekreacji. Niejednokrotnie usługi dodatkowe są opodatkowane inną stawką podatku. Może pojawić się problem, czy bon może zostać wykorzystany na cały pakiet usług, czy też przedsiębiorca będzie musiał za każdym razem rozdzielać tradycyjną usługę hotelową (objętą bonem) od usług dodatkowych. Należy zastanowić się nad dookreśleniem tej kwestii w ustawie, żeby zapobiec późniejszą niejasnością w toku prowadzenia działalności gospodarczej.

Koniecznym należy także rozszerzyć możliwość wydatkowania bonu na pojedyncze usługi turystyczne takie jak np. bilet wstępu do atrakcji turystycznej, transport, usługa przewodnicka. Ustawa w obecnym kształcie mówi jedynie o imprezach turystycznych, które zgodnie z definicją są co najmniej dwoma usługami turystycznymi, tworzące jednolity program i objęte wspólną ceną. Takie ujęcie sprawy preferuje usługodawców organizujących zorganizowane wycieczki, podczas gdy wielu turystów zapewnia sobie atrakcje turystyczne na własną rękę.

Zwracam się z prośbą o uwzględnienie powyższych propozycji w poprawkach do ustawy, w trakcie prac legislacyjnych w Senacie.

Z wyrazami szacunku
Adam Abramowicz